

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 1111219743
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1111219743.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: V. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., C., zastúpenej advokátom: Mgr. Ianko Troiak, Dukelských hrdinov 34, Zvolen, IČO: 45 022 429, intervenient Združenie na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS, Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igor Šafranko, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému: Tomáš Kušnir, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 31 Cb/86/2011, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 2. marca 2017, č. k. 4 Cob/30/2017 -154, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 2. marca 2017, č. k. 4 Cob/30/2017 - 154, zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 14. apríla 2016, č. k. 31 Cb/86/2011 - 135 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 289 eur náhrady trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodcovským rozsudkom z 10. apríla 2011, sp. zn. 11/2010-2839 boli žalobcovia: 1/ V. W. a 2/M. N. zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1.419,15 eur s úrokom z omeškania 9% od 13. 02. 2010 až do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania. Podľa rozhodcovského rozsudku žalobca v tomto spore žalovaný sa domáhal voči žalovaným: 1/, v tomto spore žalobkyňa a 2/ nebohý M. N., zaplatenia sumy 1.672,84 eur s prísl. Ďalej uviedol, že medzi SLSP, a. s. a žalovanými bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý úver v sume 50.000 Sk, s lehotou splatnosti 20. 07. 2008. Súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky SLSP, a. s. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok z 19. 12. 2006 bola pohľadávka z tejto úverovej zmluvy postúpená na postupníka - žalovaného. Žalovaní 1/ a 2/ svoj dlh čiastočne splnili a to 17. 08. 2007 v sume 49,79 eur novému žalobcovi ako novému veriteľovi, čím týmto uznali zmenu v osobe veriteľa. Rozhodcovský súd po vykonanom dokazovaní a vzhľadom na to, že sa žalovaní 1/ a 2/ k podanej žalobe nevyjadrili, ani nepoukázali na prípadné nekalé obchodné praktiky, ktoré by predchádzali uzavretiu úverovej zmluvy, vyhovel žalobe v celom rozsahu. Rozhodcovský súd

nepovažoval prisúdené plnenie za odporujúce zákonu, za zákon obchádzajúce plnenie a ani za plnenie, ktoré by odporovalo zásadám poctivého obchodného styku, dobrým mravom a ustanoveniam na ochranu práv spotrebiteľa.

3. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia § 40 ods. 1, § 41 ods. 1 a ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia nie je dôvodná. Podstatným v prejednávanej veci bolo preukázať dôvody, pri existencii ktorých možno podľa ustanovenia § 40 zákona o rozhodcovskom konaní /ďalej len zákon/ podať návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom dôkazné bremeno na preukázanie zákonom stanovených dôvodov na podanie žaloby má žalobca.

Dôvody, pre ktoré sa možno domáhať zrušenia rozhodcovského rozhodnutia, sú taxatívne vymedzené ustanovením § 40 ods. 1 zákona a nemožno ich rozširovať. Preto ak má byť účastník úspešný, môže žalobu podať len z niektorého alebo viacerých dôvodov, uvedených v tomto zákone. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodnutie Stáleho rozhodcovského súdu bolo vydané voči žalovanému 2/, ktorý zomrel pred vyhlásením rozsudku a tým bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania. Súd prvej inštancie prisvedčil žalovanému, že inštitút obnovy konania je mimoriadny opravný prostriedok a je prípustný len z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 228 O.s.p., t. j. existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol účastník použiť v pôvodnom konaní a to za predpokladu, že môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súd dospel k záveru, že v danom prípade tieto skutočnosti neboli preukázané, a preto bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací po preskúmaní odvolania, ako aj napadnutého rozhodnutia rozhodol uznesením z 2. marca 2017, č. k. 4 Cob/30/2017-154 tak, že odvolanie ako oneskorene podané odmietol.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 355 až §363 C.s.p. a na skutočnosť, že rozsudok súdu prvej inštancie bol žalobcovi doručený 20. mája 2016. Posledným dňom zákonnej lehoty na podanie odvolania bol pondelok 6. júna 2016, lebo pätnásty deň plynutia lehoty na podanie odvolania bol 4. jún 2016 /sobota/, preto v zmysle ustanovenia § 121 ods. 4 C.s.p. v pondelok 6.júna 2016 mohol žalobca podať odvolanie ešte v zákonnej lehote. Z obálky, v ktorej bolo odvolanie doručené, vyplýva, že bolo podané na pošte Zvolen 7. júna 2016.

Odvolací súd preto odvolanie v zmysle ustanovenia § 386 písm. a/ C.s.p. ako oneskorene podané odmietol.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Vyslovil názor, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prípustnosť dovolania je podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p.

Nesúhlasí s konštatovaním odvolacieho súdu, že odvolanie podal oneskorene 7. júna 2016, pretože odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal elektronicky 6. júna 2016 prostredníctvom portálu e-žaloby, o čom v prílohe dovolania zaslal potvrdenie. Toto elektronické podanie doplnil písomne a zaslal poštovou zásielkou na ďalší deň, t. j. 7. júna 2016. V potvrdení z portálu e-žaloby je uvedené, že uvedený dátum je určujúci pre posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania, ak je táto lehota ustanovená zákonom alebo určená súdom. Domnieva sa, že odvolací súd len omylom, alebo nedopatrením prehliadol jeho elektronické podanie, a preto rozhodol nesprávne, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý proces. Uvedeným postupom došlo k porušeniu čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 Ústavy SR. Dovolateľ súčasne požiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 35 Civilného sporového poriadku., ďalej len C.s.p./, po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané /§ 424 c.s.p./, viazaný dovolacími dôvodmi /§ 440 Cs.p./, bez nariadenia pojednávania /§ 443 Cs.p./ dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolací súd prv, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalobcu, skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp., či dovolateľ vymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 Cs.p.

Dovolací súd je pri rozhodovaní o dovolaní viazaný dovolacím dôvodom tak, ako ho dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní /§ 440 Cs.p./. Viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi je úzko spätá s uplatnením dispozičného princípu, ako jedného zo základných princípov sporového konania /§ 7 Cs.p./. Pokiaľ ide o dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, dispozičný princíp je obmedzený podmienkami a obmedzeniami vyplývajúcimi z výnimočnosti /mimoriadnosti/ tohto opravného prostriedku.

Dovolateľ prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania právne vymedzil tým, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces zo strany odvolacieho súdu nesprávnym posúdením včasnosti ním podaného odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie.

Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

Dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 378 ods. 1 Cs.p., podľa ktorého sa na konanie na odvolacom súde si primerane použijú ustanovenia o konaní na súde pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak. Vylúčené je použitie ustanovení o zmene žaloby, o vzájomnej žalobe ako aj pristúpenie subjektov do konania. Ustanovenia o forme podania vylúčené nie sú.

Podľa ust. § 125 ods. 1 Cs.p. podanie možno urobiť písomne a to v listinnej podobe alebo elektronicky.

V zmysle citovaných ustanovení môžu na účely súdneho konania účastníci vykonať aj elektronické podanie k už existujúcemu konaniu prostredníctvom portálu e-žaloby. Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 Cs.p. podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Dovolateľ doložil do spisu spolu s dovolaním potvrdenie portálu e-žaloby, z ktorého je zrejmé, že odvolanie vo veci samej podal v elektronickej podobe 6. júna 2016 a z odvolania podaného v písomnej listinnej podobe vyplýva, že bolo 7. júna 2016 doručené na súd. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobca v posledný deň lehoty na podanie odvolania, zrejme predmetné odvolanie podal elektronicky a v zákonom stanovenej lehote doručil súdu odvolanie aj v listinnej podobe, čo by bolo v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami.

20. V prípade, ak bude jednoznačne zistené, že odvolanie žalobca podal v zákonnej lehote dňa 6. júna 2016, potom dovolací súd nemôže odmietnuť odvolanie ako oneskorene podané, ale ho prejedná a rozhodne o jeho dôvodnosti. Ak by tak nepostupoval, odňal by účastníkovi možnosť konať pred súdom a tým právo na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie /§ 449 ods. 1 a § 450 C.s.p./.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.